polnud kuſtki abbi leida. Mis ſiis muud kui agga koorma Jummala holeks jätma ja heinamale taggaſi joudma, kus rahwas tedda ootmas ollid. Sai agga läind, ja kohhe juhtuſid temma taggakiuſatud woorad kuulda ſada, et mees nenda kimpus; ja warſi olli nende nouge petud. Ühhe jonega tullid kokko, aiaſid heinad peält mahha ja kandſid illuſaste küni, ennego wihm ſai tullema. Immetelledes leidis naber ommad heinad ullo alt, agga ehmates ja häbbi täis, kui kuulda ſai, kuſt ſe abbi temmal tulnud; ja kohhe hakkab südda tunnistama ja waljuste ta wasto kaebama, et liga teinud rahwale, kes ei olle tasſund kurja kurjaga waid heaga. Ei anna temma ennam aega, muud kui läh-häb agga nende jure andeks palluma, ja keige hea eeſt neid tännama, ja ſaab ja jääb ſeſt ſadik nende keigeparremaks ſõbraks. Nenda makſab ristiinnimenne kätte, ja ni hea aſſi tulleb keigewimaks ikka, kui ta ſedda kurja, mis talle tehhakſe, tasſaſe waimoga kannatab, ja kui ehk woib, pahhandajale headki teeb.

Naene, kes omma mehhe õnſaks teeb.

Üks naene, kedda Jummala arm olli ligunud, käis töös ja töes ristiinnimesſe teed, agga temma mees ſeiſis usſo wasto ja orjas agga ominad himmud ja patto. Üksford könneles mees jotude jures ommaſõbradega, kes ollid temma ſarnatſed, naeste häiſt ja pahhaiſt ammetiſt, ja ei löpnud temma kiitmaſt omma naeſe waggaduſt. Ep olleks temma töeste ei ühheſt ainſaſtki heaſt kombeſt ilma ollewad, mis agga ial naeſe kohta tulleb ſowida, ütles mees; kut agga polleks tal ſe pühhade tuio ollemas. Ei ſa himmud milgi wiſil temmaſt jaggo; iggal aial on ta walmis